

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIV. Quomodo assiduis Constantini precibus pax data est Christianis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

τῶν ὅλων θεοτόκῳ πατέρα Θεόν, ἰλεω καὶ ἐν-
 μυστὴ τέτρε τοιγαρὲν ἐπειδὴ τοσούτῳ εἰ, οἱ
 πατρίθαι, τὰς αὐτὰς τέτρε, ὅπ καὶ εὐσε-
 βεία ἐπίσημῳ εἰ, ἐχειρίζω τέτρε ἀγάπα
 ἀμερόνως τῆς σεαυτὲ Φιλανθρωπίας. αὐτῶ
 τε γὰρ καὶ ἡμῶν ἀφ' ἐγραπὸν δώσεις διὰ τῆς πί-
 σews τὴν χάριν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Ὅπως χειριστὸς μὲν ἦν εἰρήνη, σπουδὴ δὲ Κωνσταντίνου
 προσευχῶν.

Ὅτω δὴ λοιπὸν τῶν ἀπανταχὲ τ' οἰκ-
 μένης ἐθνῶν ὥσπερ ὕφ' ἐνὶ κυβερνήτῃ
 διευθυνομένων, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ θεράποντος
 Θεοῦ πολιτείας ἀσπαζομένων, μηδενὸς μηκέ-
 τι παρενοχλήσας τὴν Ῥωμαίων δόξαν, ἐν ἐν-
 στασί καὶ ἀταραχῇ βίῃ τὴν ζῶν διήγον οἱ
 πάντες βασιλεὺς ὅ καὶ νῦν αὐτῶ τὰ μεγάλα
 σωτήριον πρὸς τὴν τῶν ὅλων φυλακὴν τὰς
 τῶν θεοσεβῶν εὐχὰς, ταύτας ἀναγκαίως ἐπο-
 ρίζετο. αὐτὸς δ' ἰκέτης γηρόμυρος τῷ Θεῷ, τοῖς
 τῶν ἐκκλησιῶν πατέρεσσι τὰς ὑπὲρ αὐτῶ λι-
 τὰς ποιῶν ἐκέλευσεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Ὅτι ἐν τοῖς μασσί, ἐν εἰκόσιν, ὡς εὐχομένην ἑαυτὸν
 ἐχάραττεν.

Ὅση δ' αὐτῷ τῇ ψυχῇ πίστεως ἐνθέα ὑπε-
 ρήκετο δυνάμις, μάθαι αὖν τις καὶ ἐν
 τῷ ἐλογίζομενῳ, ὡς ἐν τοῖς χερσὶ νομίσ-
 ματιν αὐτῷ αὐτὸς εἰκόνα ὡς γράφεας δια-
 τυπε, ὡς ἀνὰ βλέπειν δοκεῖν ἀνατεταμένῳ
 πρὸς Θεόν, τρέπον εὐχομένης. τέτρε μὲν οὖν
 τα σκτυπώματα κατ' ὅλης τῆς Ῥωμαίων
 ἐκτετεχεν οἰκισμένης· ἐν αὐτοῖς δὲ βασιλείοις
 κατὰ ἑκάστης πύλας ἐν ταῖς εἰς τὸ μετέωρον τῶν
 προπύλων ἀνακειμέναις εἰκόσιν, ἐς ὧς ὁρῶν
 ἐγράφετο, ἀνω μὲν εἰς ἔρανὸν ἐμβλέπων. τῷ
 χεῖρε δ' ἐκτεταμένῳ εὐχομένης χήματι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις΄.

Ὅτι καὶ ἐν εἰκόσιν τοῖς ἱεροῖς αὐτῷ θεῖται, ὅτι μὴ
 ἐκείνην.

Ὡς μὲν οὖν αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ ταῖς γρα-
 φαῖς εὐχομένην ἀνιστρέφοντα δ' ἀπείρ-
 γρη εἰκόνας αὐτῷ εἰδῶν ἐν ναοῖς ἀνατίθεας.
 ὡς μὴ ὅτι σκιαγραφίας τῇ πλάνῃ τῶν
 ἀπειρημένων μολυνετο ἢ γραφῇ.

CAPUT XIV.

B Quomodo assiduis Constantini precibus pax data
 est Christianis.

IN hunc modum cum omnes ubique
 gentes instar navis cujusdam, unius
 gubernatoris regerentur industria, &
 Imperium ac religionem famuli Dei li-
 bentissime amplecterentur; nec ullus
 amplius Romanum Imperium pertur-
 baret, cuncti posthac tranquillam &
 quietam vitam agebant. Imperator ve-
 ro cum piorum hominum preces ad sa-
 lutem Reipublice plurimum conferre
 existimaret, eas quoque necessarii con-
 ciliandas sibi putavit. Itaque & ipse
 supplex Dei opem imploravit; & Præsi-
 dibus Ecclesiarum præcepit, ut pro se
 preces ad Deum funderent.

CAPUT XV.

Quod in nummis & imaginibus, precantis
 habitu effigis se iussit.

QUanta portò divinæ fidei vis ac vir-
 tus in ejus animo infederit, velex
 hoc uno conjici facile potest, quod in
 aureis nummis exprimi se iussit vultu in
 cælum sublato, & manibus expansis in-
 star precantis. Et hujus quidem formæ
 nummi per universum orbem Roma-
 num cucurrerunt. In ipsa vero regia ju-
 xta quasdam januas, in imaginibus ad
 ipsum vestibuli fastigium positis depi-
 ctus est stans; defixis quidem in cælum
 oculis; manibus autem expansis pre-
 cantis in modum.

CAPUT XVI.

Quod imagines suas in templis Idolorum poni,
 lege lata prohibuit.

SIC igitur ille se Deo supplicantem et-
 iam in tabulis pictis exhibuit. Quin-
 etiam lege lata vetuit imagines suas in
 idolorum templis dedicari; ne forte er-
 rore vetitæ superstitionis, vel inani spe-
 cie tenus inquinaretur.

Xxx iij